

760683

67

D
P
C

az
bő.
kő

L

Az
kiv
be

ERDÉLYNEK 'S NAGY ENYED VÁ-
ROSSÁNAK KÉT RENDBENESETT É-
GETÉSÉNEK, SATCZOLTATÁSÁNAK,
RABOLTATÁSÁNAK RÖVID

DE

H I T E L E S

HISTÓRIÁJA.

ÖRÖK EMLÉKEZETNEK OKÁÉRT

az akkori időben élt Elöljáróknak végezése-
ből, minden igaz valóságos ENYEDI LAKÓS,
köteles legyen a' *praefigált* két Napokat, In-
nepnek és Böjtnék tartani Fiúról Fiura
Nemzetségről Nemzetségre,

A' MELLY IS IRATTATOTT

DIPSAI SZABÓ ISTVÁN

által.

Az elő számlált okokra nézve sokaknak
kivánságokra kiváltképpen, a' gyengé-
beknek kedvekért tétetett nyomtatásba,

N. ENYEDEN.

A' Ns. Ref. Kolégyom' betüivél
Vízi István ügyelete alatt 1838:

Péld. 10 v. 7:

Az igazaknak emlékezetek áldott: az
hamissaknak nevek pedig megrothadt.

Az eredeti nyomtatvány után ujonnan kiadta
Löcsei Sp. Lajos könyvkötő.

REGYES ÓLVASÓ!

Az ⁴ötödik parancsolatban a' főtörvény adó szent Úr Isten szorossan parancsolja azt minékünk, hogy a' mi atyáinkat 's anyáinkat tisztelyjük szeressük, de nem csak a' mi természet szerént való szüléinket tartozunk tisztelni; hanem mind azokat a' kik elő állítatnak, akár a' belső társaságnak jó móddal Isten törvényre szerént való folytatására, mivel az külsőre hagyta az Isten a' bírakat, a' belsőre a' lelki tanítókat és a' Consistoriumat, ide czéloz édes Idvezítőnknek ama szava, a' midön e' földről az ő dicsőséges királyi székébe az Egekbe menne. „*Mikor ülénd az embernek fija az ő dicsőséges székében, ti-is üllök tizenkét székekben és megítélitek az Izraelnek tizenkét nemzetségeit*“. Mát. 19 28. Luk. 22. 30. Azt teszi ez hogy a' Kristus az égben menvén az Ekklesia az ő lelki Tanítóját mint lelki Atyát esmérje Istentől rendeltetett csalhatatlan előljárojának bírájának lenni.

Szoros kötelessége hát ma Enyed Várossa igaz tagjainak, akármi rendű ember légyen hogy ez előtt élt Atyáinknak fogadás tételeket, sőt erős hittel való esküvésünket meg tartsuk. Ide tartozik édes Idvezítőknek ama mondása: *A' te esküvésedbe ne hazudj, hanem a' miről meg- esküdtél Istennek azt meg teljesítsed. Mát. 5. 33.* Ezen igaz kis históriát adom én most szemeid eleibe R. O. A' mellyben olvashad a' mi Atyáinknak fogadás tételeket, a' midön a' Pogányok keserves rabolások, és sok véneknek 's Ifjaknak levágattatásakor, Istentől csudálatosan lett sokaknak meg- szabadulását szemlelhessd.

Ezen keserves históriának meg- olvasása, serkentse kérlek R. O. szívedet Istenedhez való búzgó háládatosságra: Kivánnya tiszta szívéből.

Jó akaró Atyád fia,

N. E. C. E. J.

*Az 1658, Esztendőben Pogányok által
esett szomorú's siralmas pusztítás-
nak Históriája, így kezdődik,*

Ennel előtte való Esztendőben meg - haragudván a' Török Császár Erdélyi Fejedelem Rákoczi Györgyre a' Lengyel országban való menetelért, és Havasal - földébe, 's Moldovába való pusztításáért, meg izeni a' Fényes portáról egy néhány Urak által az országnak, hogy tégyenek más Fejedelmet Rákoczi György helyett, mert semmiképen meg nem hadja a' Fejedelemségben, ha külömben cselekesznek az országunkat porrá tételí.

Egybe gyülvén az ország, választák Rákoczi akaratjából Rédei Ferenczet Fejérvárat, de olyan *conditioval*, ha a' portát Rákoczi meg engesztelhetné, tehát a' Fejedelemséget Rédei engedné vissza nékie. De Rákoczinak sem kö-

vete: sem adója, sem ajándéka nem lön kedves a' Portánál, hanem egészen Rédeihez hajlott, látván ezt Rákoczi, hogy a' Portát meg nem engesztelhetné, és hogy az ország egyben gyűlvén Rédeihez akar eskünni, félvén a' Töröknek fenyegetésétől, noha az Urak imide amoda vonván a' Gyűlést el bomlék.

Azonban Rákoczi egy éjjel a' maga hadával környül vévén Megyest a' hová az ország' Urai gyűltek vala, fegyverrel a' Fejedelemséget Rédeitől visszavevé. Ezt meghalván a' Török meg haragvék az országra, és küldé ujabban követet a' ki által az országot íntette, hogy ne haboznának, feddette is miért hajlottak el a' jámbor Rédeitől. Sokszor intése jött a' Töröknek, hogy válaszszanak Fejedelemnek akárkit a' kit szeretnek Rákótzin kívül, de egy néhányan Rákótzihoz tsatolták magokat, némelyek pedig félvén az országot, kérték hogy tenné-le a' Fejedelemséget, mert az ország kardot nem köt mellette a' Török ellen, de sem-

mire sem mehetvén, Rákótzai az ōrszágot elhagyá, kimenvén a' Hazából. Azomba a' Porta a' Fővezérit sok néppel elindítván Jenőt megszállatván, csak hamar megvevé, Lugost, és Káránsebest is megvevé, a' mint hallatott azon városból még csak egy lövést se tettek az ellenségre, úgy megbolondította Isten a' szófogadatlanságért.

Brassó felől ismét a' Tatár Chám Sislisriai Basa, és a' két Oláh országi Vajdák sok néppel kijövének, Bodza váránál, a' Várból az őrizők csak hamar kifutának, az ellenség a' Bartzaságot ellepven szörnyü égetést rablást tészén, onnan küllyebb jöven minthogy senki eleibe nem állott eljuta e' mi városunkra is.

Halván a' Tisztek a' Városban hogy az ellenség közel volna, elküldének bizonyos embereket Fogarasig, a' kik is megjövén, és az ellenség jöveteléről bizonyos hirt hozván, mindjárt rendelkezének gondviselőket a' kapukban, tornyokban, az utszákon sorompóknál.

Egyik Fő gondviselő volt *Gáspár János*, a' másik, *Boltos Mihály*, kiket is arra rendelének, hogy a' népnek elötte mennének mikor az ellenségre tsátára kimennének. A' strásáknak is rendelének két előljárót, *Toth Mihályt* és *Nagy Jánost*, a' kapukban *Szabó Heresztelyt*, *Posta Istvánt*, *Csizmadia Mihályt*; megesketvén ezeket erős hittel az ő Tisztjekhez, hogy a' várost sem el nem árulnák, sem pedig ta' kaput halálig meg nem adnák.

Ezután ujjabban elküldik Lippai Mihályt heted magával szintén Medgyesig, a' hol ugyan Paratély nevü falunál látták is az ellenséget, visszatervén ezek 21 dik Augusti 10 óra tájban reggel, meghozák hogy az ellenség közel volna. A' hadnagyok mindjárt strását rendelének, derék és fiok, strását egy néhány helyyeken. Azomban az ellenség csak hamar elérkezék Tsombort felöll mintegy két órával azután, és a' Maroson által jöven, estek az új

malomra, és egy nehányat azok közül kik a' malomba voltak elfogtak.

Hirek lévén ebben az Enyedieknek dobót ütven az ellenségre kimentek és azt a' határból kiűzték, *Lippai Mihály* kevesed magával érkezvén az új malom felé az ellenségtől a' rabokat elvette, egyet pedig a' lováról az ellenség közül leverték és fejét vették 's a' többellenséget pedig elkergették.

Ez alatt a' város' népe szüntelen vigyázásban leve, egy hét mulva vészieszre, hogy Fel-Enyed felől a' havasokról érkezett egy csoport ellenség, mintegy százig való: azok ellen a' városiak kimenvén elűzték őket, feles rabokat vévén-el töllök, kivált vagy 40 lovakat, és egyéb nyereséget is, melynek kótyavétyéje harmad napig tartott.

Azután 8-dik Septembris Vasárnap reggel Szent Királynál általjövén az ellenség a' tsordát elkerítik, de a' városiak kimenvén Kopiaakkal a' csordát töllek visszavették; és az ellenséget a' maroson által kergették. E' harczban el-

esett *Csizmadia Dávid*. Azután csak hamar érkezék az ellenségnek más része mintegy 5000. Azok ellenis ki mentünk a' Sorompokat a' Tövis és Szent Király utzában el állottuk; de mi kevesen mintegy százan lévén, az ellenség a' Sorompokat meg vette.

Az itt való csatában elesvén *Hézdí Szabó András*, az *Asztalos Péterné* udvarán és *Hádár Péter*, le vágattatván, bé szorulánk a' Kastélyban; az ellenség Városunkat felgyújtja, elége mindennünk: ember pedig esett el közülünk azon a' nyáron 10.

9 - dik September, Elérkezik a' Moldovai Vajda' Fia sok néppel, annak meghodolván fizetünk 250. Tallérokat hat ezüst kapát, mellyekkel ki menvén *Lippai Mihály* éppen Kolosvárig vitte. 'S onnan is alig eresztette vissza.

10 - dik Septembris el érkezék a' derék tábor, mellyel volt a' Tatár Kám, és a' Silistriai Basa, Moldovai, Havasal földi Vajdák lövő szerszámokkal, bé izene hogy kinek tartjuk a' Várat, kén-

szerítének hogy meg satczoljunk, ha pedig nem, Ágyukkal mind öszve rontyák a' várunkat, Mi ki küldöttük hozzájok *Nyerges Jánost*, de ötöt meghurczolták és ugy meg fosztották hogy még az ingit sem hagyták rajta, de a' Havasalföldi Vajda ismét megadatta nékie, bé izenvén, hogy öreg emberek menyének ki hozzájok; mentenekis ki ezek. *Adorján Szabó János, Szabó Bálint, Tót György, és Szirmai István.* Ezek közül *Adorjánt* bé botsátották, a' többit kün marasztották. Ugyan azon napon adtunk satczot sokat, Arannyat Tálért, Ezüst poharokat, és egyéb ezüst marhákatis; de azzal sem elégedtek meg, hanem bé izenvén egy Török által, melly követ ugyan zálogul bé is jöve hozzánk, meg kérdvén ha volna - é hitünk, mi bé botsátok hitre zálagul, mivel a' mi *Atyánkfiaiis* oda ki voltak, e' követ által azt kívánta a' Vajda, hogy minden jóvainkat adnók ki, fegyvereinket raknok le adnok meg magunkat, és el kísértetne bennünket békével. De minek előt-

te a' Zalog Török hé jött volna, löni, kezdték a' Várunkat Ágyukkal, és a' Tatárok ostromnak készülének! de mi is annyira kezdők őket löni; hogy az ostromlást el hagyák; mert a' Pattyan-tussaik közül el lövénk vagy négyet a' Zászló tartóik közül is egy nehányat, és meg szünének a' viadaltól; e' viadal-ban el lövék közüllünkis a' Várfokról *Némethi Jánost és Porhát Istvánt.*

E' napon a' Sátorokat is meg gyuj-ták a' Kastéj körül, és a' melly Házak az első égéstől meg maradtak volt mind el égeték; Ekkor már az félelem közöt-tünk felette igen nagy vólt, mivel ki Urát, ki Fiát, ki Feleségét siratta, és né-mellyek kénszerítették, azt mondani, hogy kivánná inkább, hogy valaki Fe-leségét; Gyermekeit által löné, mintsem Tatár kézbe való jutását látná, egy fe-lől a' tűz éget a' Vár körül, más felől pedig az ellenség kegyetlenül ostrom-lotta.

Más nap a' fellyebb meg írt Török béérkezik az izenettel, rá mentünk hogy

fegyverünket le teszszük mivel ezt kívánták, sőt hogy minden javainkot oda adjuk, életünk 's ruházatunkon kívül, öszveis szedtük mindentől a' mi kevés ezüst marhánk vólt, de a' Tatár Kám és a' Vajda kívánságának nem híven, kértünk Hitlevetet, adott is mindenik, és mikor azt béhozták úgy hittünk önékiek; megmaradott javainkat is kiadtuk, sőt sok fegyvereinket-is, még a' Toronyba is bebocsátottuk a' lövő szerzősámok közzé, és azokból is adtunk-ki, mivel ezzel is próbálták ha van-é Hittünk vagy nincsen.

A' mi leg keservesebb sirásra méltóbb, a' Tatár Chám' kívánságára három szép szűz Leányt is adtunk-ki, a' melly ugyan bűn vólt, de a' nagy szörnyü felelem vitt erre. Jóllehet hogy egyebekben is a' nagy felelem miatt, sokakban engedtünk a' Tatár Kámnak, mivel némellyek a' Fő emberek közül szabad jó akaratjokból is kimentek, gondolván hogy inkább megmaradhatnak; némellyek a' jó Legények közül

a' tornyunk' szép gráditsát kihányván
 útánnak, a' nagy toronyba szorultak,
 nem lévén puskaporok, mivel nem re-
 mélvén e' szörnyü veszedelmet nem sze-
 reztek vala.

A' gonosz zállag Török kiszökvén,
 mivel a' nagy félelem miat nemis tud-
 tunk reá vigyázni, hurré tevé az ellen-
 ségnek hol volna leg vékonyabb a' Kas-
 tély' kö fala; 's oda vonván három ágyut,
 kezdé lötetni: más a' Városból kezdénk
 ezen gonoszságáért a' Pogánynak, meg
 keseredett szível 's nagy fel szóval JÉ-
 SUST kiáltani, és az ellenség' álnok hitle-
 velét egy kopján kitévén biztuk Istenre
 a' boszszuállást, mivel a' zállag Török
 is megcsalt bennünket, mert azt mon-
 dotta: segyvereinket letévén küldenénk
 ki öreg embereket, a' kik a' Tatar Kám
 előtt esnének térdre, melly emberein-
 ket mihelyt kibocsátottuk mindjárt meg-
 kötözték, és csak azon voltak hogy min-
 ket is kicsalhassanak, és rabul vigye-
 nek, vagy egészszen levágjanak.

Ezeket így látván Istent segítségül hívva embereinket elállítottuk rendre, óntálakból gollyóbist öntvén, ostromnak kezdénk más készülni, mert láttuk hogy nem jóvainkat hanem életünket vadászszák, holott még a' szent edényeinket is kiadtuk nékiek, minthogy ígérték békével való hagyásunkat.

Az Isten megszáván megerősíte bennünket annyira hogy mikor a' Havasalföldi Vajda, a' Silistriai Basával és Sultánokkal a' kapura jöve, csak egy darabontunk által is elveszthettük volna, de a' Hadnagyunk *Boltos Mihály* nem engedé hogy ellöjjük. Azonban csudára és hálaadásra méltó dolog történék, mivel az Isten könyörüle rajtunk, és bocsáta a' mi ellenségeinkre, olly szörnyü fergeteget, úgy annyira hogy az ellenségnek a' Vár körül felütött zászlói közül egy néhány megé-ge, az ellenség pedig a' fellyülről szállott tűz miatt kéntelenítetett a' szőlő hegyekre szaladni. Melly ellenségből

több esett-el száz helvennél a' lövés által, mint azután értettük.

Így szabadíta meg a' nagy irgalmas-ságu szent Isten, a' mí ellenségünknek kezéből.

Kibocsátott követünket, kiket hozzá-jok küldöttünk volt elvivék fogva, de harmadnap a' kapuhoz hozák *Varga Mihályt* hogy megváltanók, de már módunk nem lévén a' megváltásban, ki vivé az ellenség a' Miriszló útsza' végére, és ott letérdepeltetvén fejét elütellé, 's így mentek-el.

Megjegyzésre méltó dolog hogy 1657-dik esztendőben, a' Pogányság a' Szőlő-hegyeket mind elkoborlotta volt, még is a' gazdag kegyelmű szent Úr Isten úgy megáldotta, hogy több lett négy ezer veder bornál, melly áldásáért legyen ö sz. Felségé-é a' dicsőség

Ama két Nevezetes szomorú Romlás
után, életben maradott Enyedi Lakós
Atyánk Fiainak Fogadás tételek.

Anno 1704. 15 Márti.

Igen meg szomorodott szívvel és
lélekkel emlékezvén N. Enyed Várossa,
és abban az időben élt Ekklesiók, ar-
ról az Istennek igaz ítéletéről mellyel
látogatta Isten ez Hazát, soha elnem fe-
lejthető, élégséges képen megnem sirat-
ható romlást botsátott vala, mellyben tűz
miatt az egész Város porrá és hamuvá
tételletett, a' midőn szép Kastéljunk Tor-
nyaival abban lévő szerszámaival, sok
szép jokkal, Templomais Tornyával, há-
rom szép harangjaival, a' kerítésben
lévő Kamarákkal, azokban lévő sok szép
jokkal, sok esztendökre le tett számta-
lan buzájával, hordó boraival, le tete-
tett pénzbéli sok költségével meg emész-
tetett, kegyetlen fegyver miatt el hul-
lottak, meg ölettek sok siratásra és jaj-
gatásra méltó, szép és jó reménységű
Ifjú Déákjaink, 's Városi betsületes Ifj.

jaink, közép és öreg rendű Atyánkfiai, némellyek pedig tűz által meg égtek, sokan a' füst mián meg fuladtanak. Kiknek szomorú romlásokon 's esteken keserves sírás jajgatás elhatott szinten a' szomszéd falukba is, égő Házainknak füstivel egybe. Vajha a' nagy kegyelmű szent Úr Isten, többé illy keserves csapását reánk nem botsálaná.

Eszébe juttatta sok Isten féltő Tagja-
inknak ez az Isten' szomorú ítélete, azt
a' mennyei igaz Úrnak mind igaz íté-
letit, mind pedig irgalmasságit, mellyet
cselekedett ennek előtte circiter 45. *Esz-
tendőkkel* ezen Városon, midőn a' Po-
gányoktól a' Városnak Kastélya és ben-
ne lévő Keresztyény Atyánkfiai szoron-
gattatván csudálatoson az Isten az égből
szállott tűz által meg rententvén a' Po-
gányokat, és meg szabadítván, fogadást
tettek volt Isten előtt arról, hogy Esz-
tendőről esztendőre azt a' Napot mel-
lyen Isten őket olly csudálatoson meg
szabadította meg szentelnék, könyör-
gésekkel böjtölésekkel, Isten Igéjének

halgatásával. De a' sok szomorú változás, fogadásokat csak hamar fel bontatta, mellyértis az időtől fogva az Istennek sok 's külömb külömb ítéletit szenvedte e' Város. Mellyeket szomorúan forgattak elméjekben e' Városnak és Ekklesiának Isten felő Tagjai. Enek okáért, tetszett kitsintől fogva nagyig minden rendeknek: Egy háziaknak és külsőknek, Férjfiaknak és Aszszonyi állatoknak, Fiú gyermekeknek, és Léányoknak közönségesen ISTEN 's Angyalok, sőt e' Világ előtt az Isten haragjának engesztelésére való igaz poenitencia tartásunkat, 's ő Felségéhez való meg térésünket, (hogy Városunk 's Ekklesiánk Isten előtt kegyelmet nyerhetne, és még valaha áldott kezeivel romlásunkból fel építténé) ilyenfogadásokat tenni.

I. Hogy azt a' szomorú emlékeztű Napot *Diem Dominicam Palmarum*, Esztendőnként emlékezetben tartjuk, azon a' Napon *Solemniter* az Isten ítéleteinek, és csudálatos szabadításának

háláadással való emlegetésivel, Könyör-
géssel, és bőjtöléssel Istennek szolgál-
junk, az Urnak haragját engesztelni el
nem mulatjuk. Ezt pedig fogadjuk nem
csak magunk személylyük iránt, hanem
még a' Fiaiink, 's Leányaink, sőt a' mi
maradékaink iránt, nemzetségről nem-
zetségre. Hogy pedig az időnek válto-
zási ebbéli fogadásunkat, se a' mi Gyer-
mekeink se maradékainknak elméjeből
el ne törölhessék, időről időre, eszten-
dőről esztendőre, a' Nemes Városnak
Elöljárói jó idején tartozzanak elméjek-
re adni, a' T. Tanítóknak, a' kik is tar-
tozzanak annak az Innepnek meg szen-
telése felől, azon a' Napon pedig az in-
neplésnek okát elő számlálni, emleget-
vén meg keseredett szível e' Városnak
ilyen szörnyű romlását; hogy pedig
még magot hagyott az Isten az Ő Há-
zában, Istennek nagy alázatos szível
meg köszönni.

II. De hogy a' mi poenitentia tar-
tásunknak meg világosításában, mégis
fogyatkozás és nagy csorba ne legyen

fogadjuk azt is hogy annak az Inne-
nek meg szentelését, mellyet ennek előt-
te Istennek előtte fogadtak volt e' Vá-
rosnak lakosi, midön a' fellyebb meg-
írt mod szerint csudálatosan az Isten a'
Pogányoktól meg szabadította, meg uji-
tani készek lészünk az idő tájban, mel-
lyen az Isten e' Városnak lakosin kegyel-
mesen véghez vitte, úgy mint István
Király napja előtt való Vasárnap. Miis
azon a' Napon kitsintől fogva nagyig-
lan, könyörgéssel, böjtöléssel, alázatos
magunk viselésével az Úr Isten haragját
engesztelni, és olyan csudálatos szaba-
dítását, háláadással emlékezetben hagy-
ni elnem mulatjuk. Mellyetis hogy az
Úrnak nevében elkövethessünk; tartoz-
zanak az T. Egy Házi Szolgák ki hir-
detni annak előtte egy héttel.

III. Tagadhatatlan dolog e' Város
Lakossainak sok szép öltözeteket, Sel-
lyem és drága Posztó pompás ruházat-
jokat, az Aszszonyi embereknek buja
Fátyolokat, vékony drága patyolatjokat,
arannyal ezüsttel varrott főkölöket; inge-

Két, az ellénséggel Isten lé vonattá, sokakat mezítelenségre paraszt és kóldus ruhára juttatott. Mellyel meg bizonyította az igaz Isten hogy ő Felségének nem kedves az czifra köntösben bújálkodó szívű nép, nem tetszén a' mi Istenünknek az, méltó hogy poenitentia tartásunknak valóságát az olyan öltözeteknek lehányásával is bizonyítsuk meg. Ne légyen senki közüllünk se Nemes, se nemtelen, a' ki ennek utánna olyan czifra öltözettel, az Istennek haragját ujjalag Városunk ellen felgerjeszse, mivel nem tudják hogy mit mért az Ur Isten, még a' következendőkre is. Ha valaki vakmerő képpen ez ellen a' fogadás tétel ellen viseli magát, nem gondolván az Istennek rajtunk általment szomoru itéletivel, tehát nem csak az Egy Házi Szolgák tartozzanak közönséges helyen meg inteni, meg dorgálván az Istennek beszédéből, hanem az Ekklesiasticum *Consistoriumnak* is *Censurájában is incurállyon.*

IV. Azt is fogadjuk hogy mind magunkból, Feleségeinkből, Gyermekeink-

ből Házainkból, sőt egész városunkból is mindenféle bünöket kiirtani el nem múlatunk, nevezetesen a' káromkodást, gyilkosságot, paráznaságot, lopást, és egyéb czégeres bünben lélezköket, nem erszényeknél fogva büntetjük, hanem érdemek szerint. A' kegyesség' gyakorlására pedig mindeneknek jó példát adni igyekezünk.

V. Mivel tudjuk azt mindnyájan hogy az Ur Isten előtt Égre kiáltó bün a' szegényeknek megnyomorítása, melyet nagy mértékben munkálkodik a' rendkívül való usara, tízenhárom pénzt 's még többet is száz pénzre 's annak is az usoráját a' summa pénzből ki venni. A' Keresztyén Országokban pedig tellyességgel hallatlan dolog usorának usoráját venni, mindenütt megelezesznek száz pénzre tíz penzt venni, legfelyebb sok országokban, városokban, tartományokban alább is. Kivánja tölünk a' mí Istenünk, hogy többé így ne rontsuk keresztyén felebarátinkat, mert igaz poenitentzia tartásunk szegény szükölködő Atyánkfiainak nem romlásokat, hanem épületeket kívánja ISTEN' beszéde szerint.

*Az igaz ISTEN előtt tett Istenfélő hegyes jó
lelkü és boldog emlékezetü Atyáinknak és
Anyáinknak Nevei.*

A' fellyebb megirt dolgok' megtartására igerem és
kötelezem magamat *bona fide et conscientia.*

ÉN BAJTSI ANDRÁS, *p. t.* Minister Ecclae.
Vicinar, Insp. P. (*mp.*)

KOLOSVÁRI ISTVÁN (*nb.*) Ez Professor
vólt. (*mp.*)

ÉN PÁRIZ PÁPAI FERENCZ N. E. Collegi-
um Professora. (*mp.*)

ÉN BAJTSI SÁMUEL N. E. Ekklesiának Lel-
ki Tanítója (*mp.*)

JOANNES CRAMERUS Evang Pastor N. E. †
(*p. t.*) (*mp.*)

ÉN PATAKI ISTVÁN, Collegium Seniora *no.*
mine et Persona totius subscripsit (*mp.*)

Item subscripsere octo, partim Assesores, par-
tim Cives Collegii,

Miis N. Enyed Várossának Lakosi írjukbé Ne-
veinket XLVIII.

Áz ISTEN félő Aszszonyi állatok képekbe írat-
ták bé Neveket örök emlékezetnek okáért
XLIV. kik között elsők ezek

Néhai T. Tudos Erdélyi Réfor. Püspök TOFE-
US MIHÁLY Úr Özvegye KUNÉVA. (*mp.*)

Néhai, T. Nagy Ári Jó'sef Ur' özvegye TOFE-
US MÁRIA. (*mp.*)

Néhai Szikra István N. E. Hadnagy özvegye HU-
NYADI ANNA, (*mp.*) 's a' t.

REPUBLICAN LIBRARY
Leht. 13228-1959

760683

A
.
)
r-
e-
at-
ért.
FE-
p.)
FE-
HU-

1

o.

)

ar-

Ne-

rat-

áért

FE-

mp.)

FE-

HU-

760683

760683

